

אם הבנים

פנינה מרנין, אם שכולה מטיבעו, שאיבדה את שני בניה במלחמת יום הכיפורים, הציגה בהפגנה הסוערת מול ביתו של בגין את תמונותיהם. "איבדתי שני בנים!" שאגה, "זה די והותר לעם ישראל! לא ניתן לדיין להרוג את הבנים שלנו טוב, כמו שעשה ביוסי הכיפורים" אולם צעקותיה לא הועילו. לבית בגין היא לא הצליחה לחדור, והורחקה בכוח על ידי השוטרים ומשמר הגבול.

מערך אכלו אותנו! שאגו המסגינים לי עבר מתנגדי המינוי.

ומריטת שערות עוררו מפעם בפעם צעקה מקפיאת-דם מפי אשה, או בכי של תינוק, שהשקיטו את הרחוקות לרגע.

"עושים צחוק

מהעם!"

"הלך הזרזיר אצל העורב" הכריזה כרי זה אחת, שנישאה בידי ישישה כסופת! שיער, שצעקה במלוא פה: "די מדיין! די מדיין!"

היתה זו רק הפגנה אחת מני רבות. מאז נודע על הצעתו של בגין ("הצעת אחתהפל", כפי שהכריזה אחת הכרות), התארגנו קבוצות שונות בציבור ויצאו להפגין ברחובות. כך, למשל, הגיב אראל ("רלי") גילבוע (26), סטודנט לארכיאולוגי, גיה באוניברסיטת תל-אביב, הלומד לקר ראת התואר השני, "חזרתי ביום המישי

גבבהעתיקות — החזר את המנדט!" היה רשום בצבע אדום רועש על כרזה אחרת, שהונפה בידי איש מחנה שלי. "בגין, מה דעתך לצרף את גודלה וגלי? לי?" שאג צעיר מגודל-שיער, שהציג עצמו כאיש ד"ש.

"דיין פירושו כישלון — דיין פירושו אסון!" זעק אב שכול, שסיפר כל בבחי

תיגרת הידיים

הרצינית ביותר פרצה במהלך ההפגנה מול מצודת זאב, אחרי שמיספר צעירים, מתומכי החלטתו של בגין בעד מינויו של דיין, נקלעו לווכוח צעקני עם אחד ממנהיגי שלי, מאיר פעיל. עד מהרה הונפו אגרופים, הוטחו בעינות, ואנשיהמישטרה הוסיפו על המהומה כאשר הרחיקו את האנשים בכוח משדההמסכה. "זה כימעט כמו ההפגנות בצרפת בתקופת השיא של דני האדום", העיר כתב של עתון צרפתי, שנכח בהפגנה הסוערת.

מתוך תיקוה שבגין יגיע לשם, לגות, בשך עות אחרהצהריים התייצבו עם כרוזתיים הם, שעליהן תמונותיהם של דיין ובגין וההכרזה "אוי לאותה בושה!" מול ביתו של בגין ומול מצודת זאב. מביתו בירושלים אירגן מוטי אשי כנוי, האיכפתניק המפורסם, את ההפי (המשך בעמוד 35)

נגד דיין

הפגינו כ-250 מאנשי מחנה שלי, צעירי ד"ש, בני מישפחות שכולות, בני קיבוצים ואנשי מופלגת העבודה, מן העבר האחד של רחוב המלך ג'ורג' בתל-אביב, מול מצודת זאב. אחת הכרזות ציטטה את דיברי

"מה זה כאן, עושים צחוק מהעם? אימך גם אנחנו עם מטומטם — אבל עד מתינו?" רלי ונועם, שהוא טכנאי במיקצועו ור עובד בצלילי גיתית, נופפו בכרזות מול פניו של בגין כאשר זה יצא את בית החולים איכילוב ביים הראשון בבוקר. אחר-כך נסעו למלון השרון בהרצליה.

מסויר ארכיאולוגי, סיפר, "כששמעתי שי דיין עומד להתמנות כשריהחוק מיהרתי אל חבר שלי, נועם ינור, אני עצמי הצ" בעתי עבור המערך. נועם הצביע לד"ש. מייד החלטנו לקחת יום חופש כדי להביע את הזעם שלנו נגד צעדו המחוצף של בגין, וצעדו המחוצף עוד יותר של דיין.

רות הצביע עבור בגין — "כי במערך ישב דיין, ודיין הרג את הבן שלי בתעלת סואץ, או עכשיו?" שאל, "הקול שלי יילך לדיין בליכוד?" הכרזות מעברו האחר של הכביש היו מתוחכמות פחות, ונראה היה שהוכנו בחופזה. "היאה מה קרה — השמאל וה"

האב

שני קצינימישטרה מנסים למנוע מאב שכול, שנשא את נכדתו בידו, לפרוץ אל מחנה הליכוד. אתם לא מבינים שזה כואב לי?" שאל